ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1991

Vyhlásené: 22.03.1991 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

91

ÚSTAVNÝ ZÁKON

z 27. februára 1991

o Ústavnom súde Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky

Federálne zhromaždenie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky sa uznieslo na tomto ústavnom zákone:

Čl. 1

(1) Ústavný súd Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky (ďalej len „Ústavný súd“) je súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

(2) Sudcovia Ústavného súdu sú pri rozhodovaní nezávislí a sú viazaní jedine Ústavou Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a ostatnými ústavnými zákonmi Federálneho zhromaždenia.

(3) Sídlom Ústavného súdu je Brno.

Čl. 2

Ústavný súd rozhoduje:

a) o súlade zákonov Federálneho zhromaždenia a zákonných opatrení Predsedníctva Federálneho zhromaždenia s ústavnými zákonmi Federálneho zhromaždenia;

b) o súlade zákonov Federálneho zhromaždenia, ústavných a iných zákonov Českej národnej rady a Slovenskej národnej rady s medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách ratifikovanými a vyhlásenými Českou a Slovenskou Federatívnou Republikou;

c) o súlade ústavných zákonov a iných zákonov Českej národnej rady a Slovenskej národnej rady a zákonných opatrení predsedníctva Českej národnej rady a Slovenskej národnej rady s ústavnými zákonmi Federálneho zhromaždenia;

d) o súlade nariadení vlády Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a právnych predpisov federálnych ministerstiev a ostatných federálnych orgánov štátnej správy s ústavnými a inými zákonmi Federálneho zhromaždenia;

e) o súlade nariadení vlád Českej republiky a Slovenskej republiky a právnych predpisov ministerstiev a ostatných orgánov štátnej správy Českej republiky a Slovenskej republiky s ústavnými a inými zákonmi Federálneho zhromaždenia.

Čl. 3

(1) Ak Ústavný súd svojím nálezom vysloví, že je nesúlad medzi právnymi predpismi uvedenými v čl. 2, strácajú dotknuté predpisy, ich časti, prípadne niektoré ich ustanovenia účinnosť; orgány, ktoré tieto predpisy vydali, sú povinné ich do šiestich mesiacov od vyhlásenia nálezu Ústavného súdu uviesť do súladu s ústavnými zákonmi, medzinárodnými zmluvami, prípadne zákonmi Federálneho zhromaždenia. Ak tak neurobia, strácajú také predpisy, ich časti alebo ustanovenia

platnosť po šiestich mesiacoch od vyhlásenia nálezu; to neplatí pre ústavné zákony Českej národnej rady a Slovenskej národnej rady.

(2) Vo veciach súladu ústavných zákonov Českej národnej rady a Slovenskej národnej rady s ústavnými zákonmi Federálneho zhromaždenia si Ústavný súd pred vydaním svojho nálezu vyžiada stanovisko ústavného súdu príslušnej republiky.

(3) Nález Ústavného súdu sa vyhlási v úradnej zbierke určenej na vyhlasovanie zákonov Federálneho zhromaždenia.

Čl. 4

Ústavný súd rozhoduje kompetenčné spory

a) medzi orgánmi Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky;

b) medzi orgánmi Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a orgánmi jednej alebo oboch republík;

c) medzi orgánmi Českej republiky a orgánmi Slovenskej republiky.

Čl. 5

(1) Ústavný súd podáva výklad ústavných zákonov Federálneho zhromaždenia, ak je vec sporná. Podmienky ustanoví zákon Federálneho zhromaždenia.

(2) Ústavný súd nezaujíma stanoviská k otázkam súladu návrhov zákonov a iných právnych predpisov s ústavnými zákonmi Federálneho zhromaždenia.

Čl. 6

Ústavný súd rozhoduje o ústavných sťažnostiach proti opatreniam, právoplatným rozhodnutiam alebo iným zásahom orgánov verejnej moci, ak sťažovateľ tvrdí, že sa nimi porušili jeho základné práva a slobody zaručené ústavným zákonom Federálneho zhromaždenia alebo medzinárodnými zmluvami uvedenými v čl. 2 písm. b). Podmienky ustanoví zákon Federálneho zhromaždenia.

Čl. 7

Ústavný súd rozhoduje o tom, či rozhodnutie o rozpustení politickej strany alebo politického hnutia, ktorých činnosť sa neobmedzuje na územie len jednej republiky, alebo iné rozhodnutia týkajúce sa ich činnosti sú v zhode s ústavnými a inými zákonmi Federálneho zhromaždenia. Podmienky ustanoví zákon Federálneho zhromaždenia.

Čl. 8

(1) Ústavný súd začína konanie podľa čl. 2, 4 a 5, ak podá návrh

a) prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky,

b) Federálne zhromaždenie,

c) vláda Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky alebo iný ústredný orgán Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky,

d) Česká národná rada,

e) Slovenská národná rada,

f) vláda Českej republiky alebo iný ústredný orgán Českej republiky,

g) vláda Slovenskej republiky alebo iný ústredný orgán Slovenskej republiky,

h) súd v súvislosti so svojou rozhodovacou činnosťou,

i) generálny prokurátor Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky alebo generálny prokurátor Českej republiky alebo generálny prokurátor Slovenskej republiky.

(2) V prípadoch uvedených v čl. 2 začína Ústavný súd konanie tiež na základe návrhu jednej pätiny poslancov Federálneho zhromaždenia alebo jednej pätiny poslancov Českej národnej rady alebo jednej pätiny poslancov Slovenskej národnej rady.

(3) V prípadoch uvedených v čl. 6 začína Ústavný súd konanie na základe ústavnej sťažnosti fyzickej alebo právnickej osoby za podmienok ustanovených zákonom Federálneho zhromaždenia.

(4) V prípadoch uvedených v čl. 7 začína Ústavný súd konanie na návrh toho, kto je oprávnený konať za politickú stranu alebo politické hnutie, ktoré sú rozhodnutím dotknuté.

Čl. 9

Proti rozhodnutiu Ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok.

Čl. 10

(1) Ústavný súd sa skladá z 12 sudcov.

(2) Sudcov Ústavného súdu vymenúva prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky z osôb navrhnutých Federálnym zhromaždením, Českou národnou radou a Slovenskou národnou radou. Každý zo zákonodarných zborov predkladá zoznam ôsmich kandidátov s tým, že Federálne zhromaždenie predkladá návrh štyroch kandidátov, ktorí sú občanmi Českej republiky, a štyroch kandidátov, ktorí sú občanmi Slovenskej republiky. Sudcovia Ústavného súdu sú vymenovaní na dobu siedmich rokov.

(3) Za sudcu Ústavného súdu možno navrhnúť a vymenovať bezúhonného občana, ktorý je voliteľný do Federálneho zhromaždenia, dosiahol vek 35 rokov, má vysokoškolské právnické vzdelanie a je najmenej 10 rokov činný v právnickom povolaní.

(4) Šesť sudcov Ústavného súdu sa vymenúva z občanov Českej republiky a šesť z občanov Slovenskej republiky.

Čl. 11

(1) Predsedu a podpredsedu Ústavného súdu vymenúva prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky zo sudcov Ústavného súdu.

(2) Ak je za predsedu Ústavného súdu vymenovaný občan Českej republiky, bude za podpredsedu vymenovaný občan Slovenskej republiky alebo naopak.

Čl. 12

Ak sa uvoľní miesto sudcu Ústavného súdu, vymenuje prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky jeho nástupcu z občanov príslušnej republiky; ustanovenia čl. 10 a 11 platia obdobne.

Čl. 13

(1) Sudcovia Ústavného súdu skladajú do rúk prezidenta Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky tento sľub:

„Sľubujem na svoju česť a svedomie, že budem chrániť neporušiteľnosť prirodzených práv človeka a práv občana, spravovať sa Ústavou Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a ústavnými zákonmi Federálneho zhromaždenia a rozhodovať podľa svojho najlepšieho presvedčenia, nezávisle a nestranne.“.

(2) Zložením sľubu sa sudca Ústavného súdu ujíma svojej funkcie.

Čl. 14

(1) Ústavný súd rozhoduje v pléne alebo v štvorčlenných senátoch.

(2) V pléne Ústavný súd rozhoduje vo veciach podľa čl. 2, 4 a 7 a ďalej:

a) o úprave svojich vnútorných pomerov;

b) o ustanovení senátov a pravidlách rozdelenia agendy medzi ne;

c) o veciach, o ktorých senát pre rovnosť hlasov nerozhodol;

d) o súhlase podľa čl. 15 ods. 1 a 2;

e) o návrhu podľa čl. 17.

(3) V iných veciach rozhoduje Ústavný súd v senátoch.

Čl. 15

(1) Sudcu Ústavného súdu nemožno trestne stíhať ani ho vziať do väzby bez súhlasu Ústavného súdu. Ak Ústavný súd odoprie súhlas, je stíhanie navždy vylúčené.

(2) Ak bol sudca Ústavného súdu pristihnutý a zadržaný pri trestnom čine, je príslušný orgán povinný to ihneď oznámiť Ústavnému súdu. Ak Ústavný súd nedá na zadržanie súhlas, musí byť sudca ihneď prepustený.

(3) Sudcu Ústavného súdu nemožno stíhať pre priestupok alebo obdobné protiprávne konanie.

(4) Kárnu zodpovednosť sudcov Ústavného súdu upraví zákon Federálneho zhromaždenia.

(5) Sudca Ústavného súdu môže odoprieť svedectvo o veciach, o ktorých sa dozvedel pri výkone svojej funkcie, a to, aj keď prestal byť sudcom.

Čl. 16

(1) Funkcia sudcu Ústavného súdu je nezlučiteľná s funkciou poslanca Federálneho zhromaždenia, Českej národnej rady, Slovenskej národnej rady, s členstvom vo vláde Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, vo vláde Českej republiky, vo vláde Slovenskej republiky, ako aj s funkciou v politickej strane alebo hnutí.

(2) Sudcovia Ústavného súdu vykonávajú svoju funkciu ako svoje povolanie. Výkon tejto funkcie nie je zlučiteľný s inou zárobkovou alebo hospodárskou činnosťou, okrem vedeckej, pedagogickej, literárnej a umeleckej činnosti.

(3) Dňom, keď sa sudca Ústavného súdu ujíma svojej funkcie, zaniká jeho poslanecký mandát, členstvo vo vláde a funkcia v politickej strane alebo politickom hnutí.

(4) Peňažné a ostatné požitky sudcov Ústavného súdu ustanoví zákon Federálneho zhromaždenia.

Čl. 17

Sudca Ústavného súdu sa môže svojej funkcie vzdať. Prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky môže sudcu odvolať na základe právoplatného odsudzujúceho rozsudku pre úmyselný trestný čin. Prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky môže so súhlasom Federálneho zhromaždenia odvolať sudcu aj v prípade, že to navrhne Ústavný súd vzhľadom na výsledky kárneho konania, ktoré sa proti sudcovi viedlo, alebo preto, že sudca sa viac ako jeden rok nezúčastňuje na rokovaní Ústavného súdu.

Čl. 18

(1) Organizáciu Ústavného súdu a konanie pred ním upraví zákon Federálneho zhromaždenia.

(2) Návrh zákona o organizácii Ústavného súdu a konaní pred ním môže podať tiež Ústavný súd.

Čl. 19

Náklady na činnosť Ústavného súdu včítane Kancelárie Ústavného súdu sa uhrádzajú zo štátneho rozpočtu federácie.

Čl. 20

Ústavné zákony Českej národnej rady a Slovenskej národnej rady môžu upraviť ústavné súdnictvo Českej republiky a Slovenskej republiky.

Čl. 21

Zrušujú sa čl. 36 ods. 1 písm. g) a hlava 6. (čl. 86 až 101) ústavného zákona č. 143/1968 Zb. o československej federácii.

Čl. 22

(1) Tento zákon nadobúda účinnosť 1. aprílom 1991.

(2) Ustanovenie čl. 2 písm. c), pokiaľ ide o rozhodovanie o súlade nových ústav Českej republiky a Slovenskej republiky s ústavnými zákonmi Federálneho zhromaždenia, nadobudne účinnosť dňom, keď nadobudne účinnosť nová Ústava Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.